
Statsøkonomisk Tidsskrifts citeringskonst

Author(s): D. D.

Source: *Ekonomisk Tidskrift*, Årg. 18, häft 9 (1916), pp. 278-279

Published by: Wiley on behalf of The Scandinavian Journal of Economics

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/3437279>

Accessed: 12-06-2016 15:59 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at
<http://about.jstor.org/terms>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

The Scandinavian Journal of Economics, Wiley are collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Ekonomisk Tidskrift*

Statsøkonomisk Tidsskrifts citeringskonst.

I hæfte 3 af nämnda tidskrift har dess utgifvare Thv. Aarum skrivit en uppsats »Træk af krigens økonomi», däri han anför ett af mig gjordt uttalande, men på ett sätt som — sans comparaison i öfrigt — mycket erinrar om det sätt, hvarpå en viss potentat anses förfara, då han citerar bibeln. Det uttalande, som afses, förekommer i min uppsats »Några synpunkter beträffande metoden för beräkningen af krigets kostnader» i Ekonomisk Tidsskrift, årg. 1915, sid. 346, och har följande lydelse:

»Landets förlust, genom att arbetskrafter dragas ifrån näringarna till krigstjänst, är ju närmast den häraf följande *minskningen i nationalinkomst*. Den omständigheten, att dessa sålunda disponerade arbetskrafter underhållas, innebär i och för sig ej någon ytterligare kostnad. Om t. ex. landet ifråga hade bundsförvandter, som gåfve detsamma subsidier, *uppgående till den förlorade nationalinkomsten*, skulle ju landet icke lidit någon förlust på, att de ifrågavarande arbetskrafterna dragits från produktionen, ifall dessa arbetskrafter i underhåll, resp. aflöning, ej erhöles mer än i fredstid.»

Herr Aarum kritiserar nu detta uttalande på följande sätt: »Det maa derfor aabenbart være urigtig, naar prof. Davidson (i Ekonomisk Tidsskrift 1915) siger, att det overhodet intet tap vilde ha været for et land, om *de krigendes underhold* hadde kunnet dækkes utenfra f. eks. ved subsidier fra bundsforvandte. Selv om man ser bort fra, at subsidierne vel maa tilbagebetales i en eller anden form, vilde dette kun være rigtig under den forudsætning, at arbeiderne bare ret og slet frambragte *sit eget underhold*; men som bekjendt falder jo bort ikke bare dette, men kapitalens forrentning og mulig gevinst derutover, eller hvad dertil svarer i virkelige materielle goder.»

De kursiverade ställena i mitt uttalande och herr Aarums citat visa, att, då *jag* anger förlusten af arbetares användning till krigstjänst vara den därigenom framkallade *minskningen i nationalinkomst* och i mitt exempel antar, att denna *förlust af nationalinkomst* ersättes genom subsidier af bundsförvandter, så uppger *herr Aarum*, att jag skulle ha såsom förlust upptagit blott *nämnda arbetares underhåll*, och i exemplet antagit, att blott *detta underhåll* ersattes genom subsidierna.

Men herr Aarum nöjer sig ej med detta citeringssätt — som på svenska plägar karakteriseras som att »måla fan på väggen för att få piska'n» —, utan anmärker därjämte mot mitt exempel, att subsidier väl måste återbetalas. Nå, nu kan ju hvar och en ta ord i den betydelse han vill och jag vill naturligtvis ej förmena herr Aarum att, när *han* använder belysande exempel, använda ordet subsidier i bemärkelsen af understöd, som skola återbetalas, men det framgår ju tydligt, att *jag* i mitt exempel med ordet subsidier afsåg understöd, som icke behöfva återbetalas på annat sätt än genom den prestation (i mitt exempel: uppsättande af ett visst antal trupper), som subsidierna afse att möjliggöra — och herr Aarum bör ju inte vilja förmena mig att *i ett exempel* använda ordet subsidier i denna bemärkelse, som för öfrigt är den vanliga enligt svenskt språkbruk.

D. D.

